

Превод на српски

Čím jste chtěli být a čím jste?

Anna Matoušková, studentka střední školy

Když jsem byla úplně malá holka, chtěla jsem být modelkou – hlavně proto, že jsem chtěla mít krásné červené nehty, jak jsem to viděla v jednom časopise. Později jsem změnila názor a chtěla jsem se stát farmářkou. Prosila jsem rodiče o koně, krávu, kozu nebo jenom o docela malé prase – ale protože bydlíme v paneláku, byla jsem nakonec ráda, že jsem dostala aspoň křečka. A tak jsem se nestala farmářkou – a modelkou taky ještě ne. Teď se starám o křečka, studuju na gymnáziu a baví mě literatura a jazyky. Jednou bych se chtěla stát známou spisovatelkou, ale raději už nic neplánuju!

Roman Novotný, lékař

Proč jsem se stal lékařem? Když o téhle otázce přemýšlím, musím říct, že díky své první lásce ze základní školy. Chtěl jsem poznat rozdíly mezi chlapcem a dívkou, a proto jsem začal číst knihy o lidském těle. Čím víc knih jsem četl, tím víc mě lidský organismus zajímal. A tak se můj koníček stal mým povoláním. Dneska se zabývám dětskou neurologií a můžu říct, že každý lékař zůstává navždycky studentem a pořád objevuje něco nového – a že je to stejné dobrodružství jako tehdy, když jsem chtěl objevit rozdíl mezi klukem a holkou.

Stanislav Beneš, historik a politolog

Když mi bylo asi pět let, měl jsem typický sen každého kluka – chtěl jsem být kosmonautem. Později jsem zjistil, že to asi nebude tak lehké, a proto jsem se rozhodl, že se stanu slavným cestovatelem. Četl jsem knihy českých cestovatelů Hanzelky a Zikmunda, kteří starým autem procestovali celou Afriku a jižní Ameriku. V té době jsem taky začal sbírat známky. Díky tomu jsem procestoval svět, i když jenom prstem po mapě. Opravdovým cestovatelem jsem se nakonec nestal, vystudoval jsem historii a politologii a zabývám se politickým vývojem v postkomunistických zemích. A známky? Ty sbírám pořád společně se svým malým vnukem, se kterým se přitom naučíme spoustu věcí.

Превод са српског

Мир у свету

Кад би свуда у свету био мир, брига о миру не би била главна тема на многим међународним скуповима. Да нема ратних жаришта, многе акције за мир биле би непотребне. Али, стварност је, на жалост, другачија.

Индијац по имену Шри Чинмој, дошао је на идеју да се упале бакље мира које ће млади пронети светом. Ту своју велику жељу остварио је 1987. године када је први пут одржана трка за мир. У њој је учествовало 55 земаља чији су тркачи понели бакље мира стазом дугом 43000 километара. Овај човек изузетних вредности, вишеструко уметнички надарен, посветио је свој живот зближавању људи различитих народности, вера и политичких опредељења. До сада је одржао много концерата по целом свету. Чинмој свира на више од сто инструмената, изврсно слика, пише, добар је спортиста. Путује по свету и држи предавања из књижевности, сликарства, музике и спорта, а тема је увек иста – мир у свету.

“Наш циљ је да пренесемо поруку мира, да покажемо да, упркос разликама, имам много тога што повезује све људе света.”

Мостови

Од свега што човек подиже и гради, ништа није боље и вредније од мостова. Они су важнији од кућа, светији од храмова. Свачији су и према сваком једнаки, корисни, подигнути на месту где се укршта највећи број људских потреба, трајнији од свих грађевина и не служе ничему што је тајно и зло.

Иво Андрић

Састав

Мостови међу људима – упознавање људи и њихових култура (уметност, наука, спорт...)